

روز جهانی کارگر روز همبستگی جهانی کارگران!

اعلامیه کمیته مرکزی حزب توده ایران به مناسبت اول ماه مه

کمیته مرکزی حزب توده ایران فرا رسیدن اول ماه مه، روز جهانی کارگر، روز تجدید عهد با سنت های پرشکوه بیش از یک سده پیکار خونین در راه آزادی از ستم سرمایه داری را به همه کارگران و زحمتکشان جهان و خصوصاً کارگران و زحمتکشان کشورمان که علی رغم جو ترور، سرکوب و اختناق حاکم این عید بزرگ کارگری را جشن می گیرند، صمیمانه تبریک می گوید.

ص ۲

حزب توده ایران یورش جنایتکارانه نیروهای جمهوری اسلامی به دهکده های گردنشین و پایگاه های حزب دموکرات کردستان ایران را شدیداً محکوم می کند.

دارند تا ۵۰ کیلومتر به داخل خاک عراق نفوذ کنند. این نخستین بار نیست که نیروهای مسلح رژیم به خلق کرد و حزب دموکرات کردستان ایران یورش می برند. در سال های اخیر، این حزب همواره یکی از هدف های مهم نیروهای امنیتی رژیم جمهوری اسلامی بوده است، از ترور دکتر قاسملو، تا ترور دکتر شرفکندی، و یورش کنونی، بخشی از برنامه کلی رژیم برای نابودی جنبش خلق کرد و نماینده سیاسی آن است.

حزب توده ایران ضمن ابراز همبستگی با مردم دهکده های مرزی گردنشین و حزب دموکرات کردستان ایران، از همه نیروهای مترقی در ایران و جهان می طلبد تا متحداً برای متوقف کردن این یورش جنایتکارانه اقدام کنند.

نباید گذاشت دست جنایتکاران حاکم بازمه به خون گروه دیگری از فرزندان مبارز این خاک و بوم آلوده شود. حزب توده ایران از سازمان ملل متحد، جامعه بین المللی، محافل بین المللی حقوق بشر، سازمان عفو بین المللی می خواهد تا اقدامات عاجلی برای جلوگیری از کشتار وسیع مردم این نواحی به عمل آورند.

بر اساس گزارش خبرگزاری ها و اخباری که از سوی حزب دموکرات کردستان ایران در اختیار رسانه های گروهی جهان قرار گرفت، جمهوری اسلامی در یک حمله وسیع نظامی وارد خاک عراق شده و به دهکده های گردنشین در نزدیکی پایگاه های حزب دموکرات کردستان ایران یورش برده است. بر اساس همین گزارش ها بیش از ۶۰۰ نفر از اهالی این مناطق که زیر بمباران توپ های دوربرد رژیم قرار گرفته اند ناچار به ترک مناطق مسکونی خود شده اند. یورش نیروهای مسلح رژیم تا مناطق جنوبی تر، یعنی اطراف شهر پنجوین نیز گسترش یافته است.

بر اساس اظهارات رفیق عبدالله حسن زاده، عضو دفتر سیاسی و معاون دبیر کل حزب دموکرات کردستان ایران، که در روزنامه انگلیسی زبان "گاردین" انتشار یافته است، یورش جمهوری اسلامی بخشی از یک یورش گسترده تر رژیم به شمال عراق، به منظور یورش به آن حزب است. بر اساس این اظهارات چند روز قبل از آغاز یورش گروهی از ایرانیان ساکن مناطق مرزی به دهکده های گردنشین آمده و از اهالی خواستند تا هرچه زودتر این مناطق را تخلیه کنند، زیرا نیروهای مسلح رژیم قصد

شماره ۴۰۰، دوره هشتم
سال هشتم، ۷ اردیبهشت ۱۳۷۲

اهمیت جنبش کارگری کشور در مبارزه علیه رژیم "ولایت فقیه"

بیش از هشتاد سال از عمر جنبش کارگری کشورمان می گذرد. از تاسیس نخستین اتحادیه کارگری در چاپخانه کوچکی در تهران به سال ۱۲۸۴، تا تاسیس نخستین اتحادیه کارگران چاپخانه ها در تهران در سال ۱۲۹۰، بیش از هشت دهه است که کارگران و زحمتکشان کشورما برای دستیابی به حقوق حقه خود به مبارزه برخاسته اند و در طی دهه های گذشته نقش موثر و قاطعی در سمت دادن به تحولات اجتماعی، سیاسی و اقتصادی کشور ایفا کردند. از نخستین اعتصاب های کارگران چاپخانه ها و نفتگران جنوب در فاصله سال های ۱۳۰۰ تا ۱۳۰۴، برای پذیرش ۸ ساعت کار در روز و به رسمیت شناختن آزادی فعالیت سندیکایی، تا جنبش بزرگ کارگری در فاصله سال های ۱۳۲۰ تا ۱۳۲۲ و نقش مهم آن در ملی کردن صنعت نفت و بیرون راندن استعمارگران انگلیسی از خاک کشور، تا صحنه های پرشور مبارزه در جریان انقلاب عظیم بهمن ۵۷، که اعتصاب های کارگری سرتاسر کشور را فرا گرفت، و سرانجام اعتصاب پیروزمند کارگران تهران ادامه در ص ۲

در دیگر صفحات:
بررسی رویدادهای ایران و جهان ص ۴ و ۵
بدرود رفیق کریس هانی ص ۸

زنده باد آزادی، صلح و عدالت اجتماعی، طرد باد رژیم "ولایت فقیه"!

۲۲ آوریل، زادروز ولادیمیر ایلیچ لنین گرامی باد!

بیست و دوم آوریل مصادف با صدویست و سومین سالروز تولد لنین است. صدویست و سه سال پیش در چنین روزی، ولادیمیر ایلیچ، متفکر کبیر، بنیانگذار نخستین حزب مارکسیستی طراز نوین و نخستین دولت سوسیالیستی، آموزگار بزرگ زحمتکشان و کارگران جهان تولد یافت. رومن رولان، نویسنده نامدار فرانسوی درباره لنین نوشت: "در اروپای قرن ما از او انسان پرتوان تری نمی بینم. او با اراده خود در اقیانوس آشفته بشریت آنچنان شیار عمیقی زد که اثرش در امواج گمشدنی نیست. اکنون دیگر گشتی علی رغم همه طوفان ها با نیروی فراوانی به سوی جهان نوین می رود..." توان فکری و نظری لنین به مثابه یک تئوریسین و ادامه دهنده کاری که توسط مارکس و انگلس آغاز شده بود، عظیم و باورنکردنی است. در بایگانی مرکزی انستیتوی مارکسیسم - لنینیسم در اتحاد شوروی سابق، متجاوز از سی هزار اثر دستنویس لنین به صورت کتاب، جزوه، مقاله و سند حفظ گردیده بود. از میان این انبوه تا سال های اخیر تنها ۹ هزار اثر از این مجموعه به صورت کلیات لنین در سال های ۱۹۶۵-۱۹۵۸ به زبان روسی به چاپ رسید و سپس به اکثر زبان های دنیا از جمله فارسی برگردانده شد. کارهای نظری لنین پیرامون ماهیت سرمایه داری در مراحل انتهایی آن که در اثر او به نام "امپریالیسم به مثابه عالی ترین مرحله سرمایه داری" درج شده است، در کنار بحث های کلیدی دیگر پیرامون مسئله دولت و انقلاب، شکل و چگونگی دولت سوسیالیستی، از اهمیت ویژه ای برخوردار است. در سال های اخیر بسیاری تلاش کرده اند تا کار لنین را بی اهمیت و نظرات لنین را پیرامون روند تکامل سرمایه داری نادرست و شکست خورده و فروپاشی نظام سوسیالیستی در اروپای شرقی را شکست و پایان لنینیسم اعلام کنند. چنین نظریاتی بیش از آنکه بر پایه علمی و منطقی استوار باشد، نظریاتی است که عموماً از سر کینه جویی و غالباً از قعر عمیق علمی حکایت می کند.

بدنبال ارایه بودجه سال ۷۲ به مجلس و "شناور شدن" نرخ ریال در مقابل دلار، همانطوری که پیش بینی می شد، هم از یک طرف نرخ ریال بشدت سقوط کرده است و هم از سوی دیگر نرخ اجناس بشدت افزایش یافته است. بنابراین بار دیگر فشارهای اجتماعی بر اقشار کم درآمد و محروم جامعه هرچه بیشتر تشدید خواهد شد. در هفته های اخیر رژیم نگران از این روند، خود را آماده اقدامات پیش گیرانه در مقابل انفجار نارضایتی مردم کرده است.

تجربه قیام ها و اعتراض های وسیع مردمی در تابستان سال گذشته، نشان داد که رژیم بیش از هر زمان دیگری مورد تنفر و انزجار عمومی است و بخش وسیعی از پایگاه خود در میان توده ها را، حتی در بین نیروهای مذهبی از دست داده است. شرایط کنونی جامعه ما کم کم برای یک تحول بزرگ پیرامون آینده نظام کنونی آماده می شود. به گمان ما و با توجه به تجربه چند سال اخیر، جنبش کارگری کشور قادر است و می بایست نقش عمده ای در این تحولات ایفا کند. مبارزه خاد کنونی ضرورت آماده ساختن جنبش کارگری را برای یک مصاف بزرگ با ارتجاع حاکم و سایر نیروهای ارتجاعی کشور که تاریخاً از نقش و اهمیت طبقه کارگر ایران هراس داشته اند بیش از هر زمان دیگری طلب می کند.

نقش و اهمیت جنبش کارگری در شرایط کنونی در مبارزه علیه رژیم "ولایت قبیّه" از همان اهمیتی برخوردار است که جنبش کارگری در آستانه انقلاب بهمین توانست ایفا کند. کارگران صنایع کشور، علی رغم آنکه در سال های اخیر از نظر کمی تضعیف شده اند، ولی هنوز از توان زیادی برای فلج کردن چرخ های رژیم جمهوری اسلامی برخوردار هستند. مهم چگونگی به کار گیری صحیح و اصولی این توان است. مهم تشخیص لحظه درست برای گسترش مبارزه و ارتقا مبارزه صنفی به مبارزه سیاسی است. هرچه زمان جلو تر می رود، مبارزات توده ها و خصوصاً کارگران و زحمتکشان در اعتراض به کمبودها و فشار های دهشتناک فقر و محرومیت، بیشرجه سیاسی به خود می گیرد و مجموعه رژیم "ولایت قبیّه" را به مثابه عمده ترین سد راه تکامل و خارج نمودن جامعه از بن بست کنونی هدف قرار می دهد. مهم، در شرایط کنونی، پیوند زدن نارضایتی عمومی خلق با خواست های مشخص سیاسی - اقتصادی، برای آزادی و عدالت اجتماعی است. جنبشی که امروز زیر خاکستر شکست های دیروز در حال پا گرفتن است، بی شک خواهد توانست به زندگی منحوس رژیم "ولایت قبیّه" پایان داده و راه را برای تحولات آتی و ساختمان یک کشور آزاد، آباد و مستقل بکشد. مبارزه متحد، متشکل و سازمان یافته کارگران و زحمتکشان در این لحظات حساس تاریخی در کشور ما از اهمیت بسیار ویژه ای برخوردار است و فعالان سیاسی و کارگران پیشرو می بایستی به آن توجه ویژه ای مبذول دارند.

اهمیت جنبش کارگری ...

صنعت نفت که رژیم تا دندان مسلح شاهنشاهی را به زانو درآورد، جنبش کارگری کشور ما علی رغم ضعف های کیفی و کمی یکی از مهمترین نیروهای اجتماعی و سیاسی کشور ما را تشکیل داده و می دهد.

ایجاد جنبش کارگری و سندیکایی کشور که ابتدا به همت اعضا و هواداران حزب کمونیست ایران و سپس توسط توده ای ها سازماندهی شد، علی رغم سال های کوتاه اجازه فعالیت آزاد و علنی توانست نیروی عظیمی را برگرد خود جمع آوری کند، بطوریکه در سال ۱۳۲۳ "شورای متحد مرکزی اتحادیه ها و زحمتکشان ایران" بیش از ۳۰۰ هزار نفر را در صفوف خود متشکل و متحد کرده بود. رشد سریع و وسیع جنبش کارگری و سندیکایی کشور در سال های نخست پیروزی انقلاب، پس از یک دوران بیست و پنج ساله سرکوب و خفقان، باطل بودن ادعاهای مسخره کسانی که جنبش کارگری کشور را یک جنبش وارداتی معرفی می کردند به اثبات رساند و نشان داد که این جنبش از یک نیاز تاریخی در جامعه ما سرچشمه گرفته و ریشه های آن، علی رغم خواست ارتجاع و امپریالیسم، در بطن جامعه رشد یافته و از نیاز و خواست میلیون ها انسان محروم، برای آزادی و عدالت، آبیاری می شود.

جنبش کارگری و زحمتکشان کشور هرگاه که توانسته است به مثابه یک تن واحد در مقابل ارتجاع بایستد، به نیروی شکست ناپذیری تبدیل شده است که به خواست های صنفی و سیاسی خود دست یافته است.

سازمان یاتکی و متشکل همواره عنصر اصلی در پیروزی و یا شکست جنبش کارگری در مقاطع مختلف بوده است. در سال های پس از انقلاب و حتی پس از پورش و وحشیانه رژیم به شکل های کارگری در سال های ۶۱ و ۶۲، مبارزه سازمان یافته و متشکل کارگران توانست قانون کار ارتجاعی و قرون وسطایی توکل را با شکست متفحصانه روبرو کرده و حکومت را در این زمینه وادار به عقب نشینی کند. مقاومت سرسختانه بخش وسیعی از کارگران، در سال های انتهایی جنگ، در مقابل اعزام اجباری به جبهه ها نیز دشواری های فراوانی برای رژیم ایجاد کرد و سرانجام خمینی را به نوشیدن "جام زهر" صلح وادار کرد. در سال های گذشته اعتصاب های موفق کارگری از جمله اعتصاب متحد کارگران و کارمندان ذوب آهن اصفهان نشان می دهد، که می توان با مبارزه متحد و اتخاذ شمارها و تاکتیک های درست مبارزاتی، به پیروزی دست یافت.

بحران حادی سرتاسر جامعه ما را فراگرفته است. اوضاع اقتصادی روز به روز بدتر می شود و فشار های اجتماعی بر اقشار کم درآمد و محروم جامعه دوچندان شده است. روند ورشکستگی کامل اقتصادی دولت منجر به بسته شدن و از کار افتادن بسیاری از کارگاه های تولیدی کشور شده است و بخش نسبتاً بزرگی از کارگران را به صف میلیونی بیکاران کشور افزوده است.

اعلامیه کمیته مرکزی حزب توده ایران به مناسبت فرا رسیدن اول ماه مه، روز جهانی کارگر

حداقل ۴۵٪ از شهروندان کشور یعنی نزدیک به بیش از ۲۵ میلیون ایرانی در قهر و محرومیت کامل بسر می برند. نبود یک سیستم فراگیر و عادلانه تامین اجتماعی در کنار روند خصوصی شدن بهداشت و آموزش، رشد سرسام آور قیمت ها و خطر جدی قطع کمک هزینه های دولتی در زمینه های مختلف، جامعه را در آستانه یک انفجار بزرگ قرار داده است.

چهارده سال پیش خمینی و طرفدارانش با اتکا به بازوی پرتوان کارگران و زحمتکشان کشورمان قدرت را به دست گرفتند و قول های بی شماری پیرامون بهبود وضع زحمتکشان و حمایت از "مستضعفان" به مردم ما دادند؛ کارنامه سیاه چهارده سال سرکوب، اختناق، جنگ، عقب ماندگی، بیکاری و فقر که ارمان رژیم برای میهن ما بوده است، خود گویاترین سند خیانت کسانی است که به آماج های مردمی انقلاب و به خواست میلیون ها ایرانی، که برای عدالت، آزادی و استقلال به مبارزه برخاسته بودند، پشت کردند و چنین فاجعه ای را برای میهن ما پدید آوردند.

سیاست های رژیم در سال های گذشته، از تلاش در تحمیل قانون کار ارجحی، که با مبارزه دلاورانه شما به شکست انجامید، تا اعزام اجباری کارگران به جبهه های جنگ و سرکوب خشن و وحشیانه سندیکاها، اتحادیه ها و تشکل های مستقل کارگری و سرکوب های خونین اعتصاب ها و اعتراض ها همگی نشانگر ماهیت عمیقاً ضد کارگری و ضد ملی جمهوری اسلامی است. کارگران و زحمتکشان کشورمان اینک به تجربه دریافته اند که قول های رنگارنگ حاکمان کنونی پشیزی ارزش نداشته و تنها از طریق تشدید مبارزه است که می توانند خواست های خود را عملی کنند. تشدید مبارزه کارگران و زحمتکشان کشور، علیه زورگویی های ماموران دولتی، علیه اخراج ها و بازخریدهای فردی و یا جمعی، علیه کمبود شدید مسکن، برای افزایش حقوق متناسب با رشد سرسام آور قیمت ها و باتوجه به "آزاد سازی" نرخ دلار و سقوط ارزش ریال، برای ایجاد یک سیستم فراگیر و عادلانه تامین اجتماعی، برای ایجاد امکانات وسیع ایمنی، برای دفاع از حقوق زنان کارگر و ایجاد تسهیلات خدماتی، از جمله مهد کودک برای آنان و بالاخره مبارزه برای آزادی های فردی و اجتماعی و حق تشکل در سازمان های مستقل کارگری، بخش مهمی از مبارزه عمومی است که در جامعه ما رشد می یابد و رژیم را به هراس انداخته است. تنها با پیوند خوردن مبارزات صنفی - عمومی کارگران و سایر زحمتکشان کشور با نارضایتی اوج گیرنده توده های وسیع مردم است که می توان امیدوار بود میهن ما از زنجیر استبداد رژیم "ولایت قتیبه" آزاد گردد. مبارزه وسیع، گسترده و متحد کارگران و زحمتکشان کشور بی شک قادر است رژیم کنونی را به عقب نشینی وادار کند. میهن ما گام به گام خود را برای تحولات مهمی آماده می سازد، باید برای آن آماده شد و سازماندهی لازم را به عمل آورد.

کارگران و زحمتکشان مبارز!

حزب توده ایران، سازمان سیاسی، توده های رنج و زحمت، کارگران و زحمتکشان در طی بیش از ۵ دهه زندگی و مبارزه، همواره در راه آرمان های والای طبقه کارگر کشورمان رزمیده است و امروز نیز علی رغم ضربات دهشتناک و خونین ارجحاع حاکم بر پیکرش به این رزم مقدس ادامه می دهد. کمیته مرکزی حزب توده ایران ضمن تبریک مجدد این روز فرخنده و این عید بزرگ کارگری، به خاطر گرامی شهدای جنبش آزادیخواهانه و مترقی کشورمان و خصوصاً کارگران و زحمتکشانی که جان خود را در این پیکار مخلصانه فدا کردند، درود می فرستد و اطمینان دارد که مبارزه متحد و گسترده همه ما برای آزادی، صلح و عدالت اجتماعی و برای طرد رژیم "ولایت قتیبه" به پیروزی نهایی خود خواهد رسید.

فرخنده باد اول ماه مه، روز جهانی کارگر!

درود بر کارگران و زحمتکشان مبارز ایران!

زنده باد همبستگی جهانی کارگران و زحمتکشان!

کمیته مرکزی حزب توده ایران
اردیبهشت ماه ۱۳۷۲

کمیته مرکزی حزب توده ایران فرا رسیدن اول ماه مه، روز جهانی کارگر، روز تجدید عهد با سنت های پرشکوه بیش از یک سده پیکار خونین در راه آزادی از ستم سرمایه داری را به همه کارگران و زحمتکشان جهان و خصوصاً کارگران و زحمتکشان کشورمان که علی رغم جو ترور، سرکوب و اختناق حاکم این عید بزرگ کارگری را جشن می گیرند، صمیمانه تبریک می گوید.

امسال صدو هفتمین سالی است که کارگران و زحمتکشان جهان روزی را گرامی می دارند که به افتخار نبرد خونین کارگران شیکاگو در مقابله با آتش سلاح های گرم مزدوران ارجحاع، روز کارگر نام گرفت و آغازگر دوران نوینی از پیکار علیه سرمایه داری در سراسر جهان شد.

جهان و کشور ما از آن تاریخ تاکنون سیمای کاملاً متفاوتی یافته است. مبارزات کارگران و زحمتکشان در این دوران نسبتاً کوتاه تاریخی با فراز و نشیب های فراوان به ثمرات و دستاوردهای چشمگیری دست یافته است. سرمایه داری در بسیاری از عرصه ها در مقابل مبارزه و فشار زحمتکشان عقب نشینی کرده است و این روند در کشورهای آسیا، آفریقا و آمریکای لاتین نظام پوسیده استعماری را درهم کوبیده و بر خرابه های آن کشورهای نواستقلالی را بنا کرده است. حق تشکل، حق اعتصاب، حق تامین اجتماعی، حق بیمه بیکاری، حق بازنشستگی، بهداشت و آموزش رایگان از جمله دستاوردهایی است که جنبش کارگری جهان بر سرمایه داری در بسیاری از کشورها تحمیل کرده است و امروز با مبارزه ای دشوار برای حفظ و بسط آن مبارزه می کند.

پیدایش نظام سوسیالیستی، نظامی که بر استثمار فرد از فرد متکی نیست و گام نهادن در راه ایجاد جامعه ای متکی بر اراده توده های وسیع مردم علی رغم برخی شکست ها و عقب گردهای سال های اخیر نشان داد که سرنوشت و آینده بشریت به نظامی عادلانه و انسانی که اساس آن را استثمار تشکیل نمی دهد تعلق دارد. بی تردید، جامعه بشری همچنان در روند تکامل تدریجی خود به سمت ساختمان یک ساختار نوین، یک ساختار انسانی، یک نظام سوسیالیستی متکی بر آزادی و برابری به حرکت خود ادامه می دهد و سرانجام نظام پوسیده و فاسد سرمایه داری را مانند نظام های گذشته که در طول تاریخ بشریت پدید آمده و سپس جای خود را به نظام تکامل تری داده اند، به زیاله دان تاریخ خواهد سپرد. این خوشبینی تاریخی ما متکی بر حرکت و مبارزه ای است که جامعه بشری از همان آغاز تا به امروز، برای دستیابی به عدالت و آزادی، با فراز و نشیب بسیار طی کرده است.

در کشورما نیز جنبش کارگری بیش از ۸ دهه است که برای دستیابی به حقوق حقه خود و آزادی کشور از زنجیر استبداد و استثمار مبارزه می کند. در طول این دوران هیچ جنبش اساسی و تعیین کننده ای بدون حضور فعال و گسترده کارگران شکل نگرفته است و این به خودی خود نشاندهنده اهمیت و اعتبار جنبش کارگری در کشور ماست.

از مبارزه برای تصویب قانون کار تا مبارزه برای ملی شدن صنعت نفت تا نبرد برای سرنوشتی نظام پوسیده سلطنتی، همواره این جنبش کارگری کشور بود که در صحنه های پیکار شرکت جسته و نقش مهمی را در پیش بردن و به پیروزی رساندن این مبارزات بر عهده گرفته است. بی جهت نیست که رژیم های استبدادی حاکم در طول هفت دهه گذشته، همواره سرکوب و نابودی جنبش کارگری و سندیکایی و نمایندگان سیاسی آن را، به مثابه یکی از مهمترین اهداف، در رأس برنامه های خود قرار داده اند.

کارگران و زحمتکشان!

امسال شما در شرایطی به استقبال برگزاری اول ماه مه می روید، که دشواری های شدید اقتصادی و اجتماعی بیش از هر زمان دیگری بر اقتصاد محروم جامعه فشار می آورد و در مجموع شرایط جهانی و غیر قابل تحملی را برای میلیون ها انسان پدید آورده است. سیاست های ضدملی دولت کنونی که ساختاری مریض، متفاد، و فوق العاده فاسد دارد، در طی سال های گذشته ضربات مهلکی بر پیکر ساختار اقتصادی کشور وارد آورده است. روند نابودی و بسته شدن صنایع داخلی، به دلیل عدم حمایت دولت و سرازیر شدن بی رویه و بدون کنترل اجناس خارجی، به بیکاری میلیون ها انسان و شدیدتر شدن محرومیت و عقب ماندگی کشور انجامیده است. هم اکنون بر اساس آمار غیر رسمی مندرج در مطبوعات کشور، تعداد بیکاران از مرز چهار میلیون نفر فراتر رفته است و براساس آمارهای رسمی جمهوری اسلامی

نظر هیئت نمایندگان مجلس درباره سواستفاده های مالی در قشم

بالاخره سروصدای سواستفاده های بعضی از گردانندگان رژیم و شرکا در منطقه آزاد تجاری قشم بالا گرفت و شمس اردکانی، مشاور رئیس جمهور و ریاست سازمان منطقه آزاد قشم توسط مجلس به سو استفاده های کلان مالی متهم گردید.

هیئت رسیدگی به این قضیه که از جانب کمیسیون اصول ۸۸ و ۹۰ مجلس شورای اسلامی به قشم اعزام گردیده بود، در گزارشی که در جلسه علنی مجلس روز ۱۵ فروردین، توسط محسن کوهکن، قرائت شد، سازمان منطقه آزاد قشم را به ۸ مورد قانون شکنی و اعمال خلاف قانون متهم کرد. برخی از موارد اتهام بر اساس گزارش "کیهان هوایی" به شرح زیر است:

- بستن قرارداد با شرکت های خارجی و واگذاری زمین به آنها بدون کسب اجازه
- ورود بدون اجازه کالا
- ایجاد شرکت های خصوصی با بودجه دولتی و بدون اجازه مقامات مربوطه و ...

شمس اردکانی در مصاحبه ای که بدنیاال انتشار این اتهام نامه در تهران و در دفتر ریاست جمهوری ترتیب داد، ضمن ابراز تعجب، انتشار گزارش را یک بازی سیاسی از جانب برخی محافل معین اعلام کرد.

البته آقای اردکانی حق دارد متعجب شود که چگونه در رژیم جمهوری اسلامی کسی می تواند به دزدی و سواستفاده های کلان سران رژیم و نزدیکان آنها رسیدگی کند، ولی آنطوریکه معلوم است ضرب المثل معروف "ماهی از سر گنده گردد نی زدم" در مورد سردمداران سواستفاده چی رژیم، مصداق پیدا کرده است.

برکناری دادستان عمومی و رئیس دادگستری تهران

در پی تشدید درگیری ها در درون و پیرامون حاکمیت، طی حکمی از سوی رئیس قوه قضائیه، حجت الاسلام یونسی، دادستان عمومی تهران و حجت الاسلام صدیقی، رئیس دادگستری استان تهران از کار برکنار شدند.

دکتر الهام، معاون دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران که در مراسم تودیع این دو تن سخنرانی کرد، ضمن اشاره به این موضوع از جمله گفت: تغییر سمت قضایی طبق قانون اساسی یا با تمایل قاضی است یا به مصلحت، تمایل که نبود اگر مصلحت بود ما را با مفهوم مصلحت آشنا کنید

در تهران گفته می شود که این برکناری ها تا حدی به درگیری ها بر سر پرونده قتل عمد جلال الدین فارسی و آزاد شدن غیر قانونی او با قرار موقت ارتباط نزدیک دارد.

در نامه هایی که در روزنامه "کیهان" تهران و "کیهان هوایی" در این زمینه منتشر گردیدند، تلو یحاً به این تغییرات و نیات آن اعتراض شده است. روزنامه "کیهان هوایی" از جمله در این زمینه نوشت:

"اعلام خبر تغییر سمت ... یونسی ... و صدیقی، به دلیل عملکرد مثبت آنان موجب پدید آمدن موجی از شکفتی در میان شهروندان تهرانی شد ..."

گفته می شود که حجت الاسلام رازینی، رئیس سازمان قضائی نیروهای مسلح نیز از کار برکنار شده است.

سقوط آزاد ریال

بدنیاال آزاد سازی یا شناور شدن نرخ برابری ریال در مقابل دلار، ارزش ریال بشدت کاهش یافت. روز پنجشنبه ۱۹ فروردین ماه نرخ برابری ریال در مقابل ارزهای خارجی سقوط کرد؛ ارزش یک دلار به ۱۶۸/۵ تومان، یک لیره استرلینگ به ۲۵۵ تومان، یک مارک آلمان ۱۰۴ تومان، یک فرانک فرانسه به ۳۰/۸ تومان افزایش یافت. این روند تا هنگام دخالت مستقیم دولت و بانک مرکزی ادامه یافته و بر اساس گزارش "کیهان" در روز سه شنبه ۲۴ فروردین ماه ارزش هر دلار به ۱۸۱/۵ تومان افزایش یافت. بدنیاال این سقوط آزاد ریال، دولت و بانک مرکزی اعلام کردند که هرکس می تواند تا ۵۰۰۰ دلار ارز بدون جواز دریافت دارد.

روزنامه "آبرار" در این باره نوشت:

"اجتماع مردم در برابر بانک ها برای خرید ارز کمتر شده است. این روزنامه متذکر شد که بانک مرکزی قادر نخواهد بود سیاست ارزی جدید را ادامه دهد و ارز مورد نیاز خریداران را در اختیار آنان بگذارد، زیرا دولت خود با کمبود شدید ارز مواجه است.

روزنامه "کیهان" در تهران مدعی شد که

دولت تلاش دارد با سیاست ارزی جدید خود قیمت هر دلار را تا ۱۰۰ تومان پایین بیاورد.

دکتر محمد حسین عادل در مصاحبه ای که با رادیو تهران انجام داد سیاست جدید ارزی دولت را چنین توصیف نمود:

"در سال جاری این حجم ریال است که تقاضای ارز را کنترل می کند و کنترل های قبلی ارزی ما حذف می شوند. در واقع کنترل حجم پول جایگزین کنترل های سابق خواهد شد."

بر اساس برآوردهای کارشناسان اقتصادی کشور بدهی ارزی دولت در شرایط کنونی مبلغی معادل ۳۰ میلیارد دلار تخمین زده می شود. و این در حالی است که در ماه های اخیر جمهوری اسلامی زیر فشار اوپک ناچار شده است تا تولید نفت خام را تا ۲/۵ میلیون بشکه در روز کاهش دهد.

یورش فصلی رژیم به زنان - رئیس حجتیه و شهردار تهران

جمهوری اسلامی هرچند گاهی گروهی مزدور و چماق یدست چاقوکش را با اسامی مختلف روانه خیابان های کشور می کند تا به آزار و اذیت زنان کشورمان بپردازند.

چند روز پیش در آیت الله خزعلی، عضو شورای نگهبان، رئیس گروه حجتیه و یکی از رهبران جمهوری اسلامی در سخنانی که در اسفهان ایراد کرد ضمن تهدید زنان کشور اعلام کرد:

"الان بسیج دارد آماده می شود و قانونش هم آمده است شورای نگهبان و ما تایید کردیم و بسیجی حکم پلیس قضایی دارد و به خانم ها تذکر می دهد و اگر گوش نکردند جلب می کند و دیگر احتیاجی نیست که گزارش کنند تا پلیس بیاید ..."

وی در همین سخنان ضمن حمله شدیدی به شهردار تهران از جمله گفت: "کی به تو اینقدر قدرت داده که این جوان متوجه نیست ... این ملت روزی شما را به پای میز محاکمه می آورند و ۱۰ تا ۱۵ سال باید در زندان بمانی."

مهاکمه متهمان به قتل دکتر بختیار در فرانسه

بر اساس یک اطلاعیه مطبوعاتی که از سوی "نهضت مقاومت ملی ایران" انتشار یافت، خبر داده شد که محاکمه قاتلان بختیار بزودی آغاز خواهد شد. بر اساس این خبر ژان لویی بروگیر، قاضی فرانسوی اعلام کرده است که قصد دارد بزودی علیه دو تن دیگر از ماموران بلند پایه جمهوری اسلامی قرار بازداشت بین المللی صادر کند.

فلسطین

همزمان با ورود یاسر عرفات، رهبر سازمان آزادیبخش فلسطین (ساف)، به دمشق برای دیدار و مذاکره با پرزیدنت حافظ اسد، دولت های عربی هم صف بودن خود با ساف را در گفتگوهای صبح به نمایش گذاردند. وزیر خارجه سوریه، فاروق الشرع اظهار داشت که هیچ هیئت نمایندگی عربی به گفتگوهای صلحی که بدون شرکت هیئت مذاکره کننده فلسطینی برگزار شود، ادامه نخواهد داد. سخنان او قوی ترین حمایت از موضع فلسطینی هاست که قبل از رضایت دادن به بازگشت بر سر میز مذاکره در صدد گرفتن امتیازاتی از سوی اسرائیلی ها می باشند. این گفتگوها بدنال اخراج ۴۱۵ فلسطینی از اسرائیل در آذر ماه گذشته تعطیل شد. وزرای خارجه کشورهای عربی که در مذاکرات صلح شرکت دارند در روز ۳۰ فروردین ماه در دمشق ملاقات نموده و در موضع مشترکی در قبال ادامه مذاکرات صلح به بحث نشستند. عمر موسی، وزیر امور خارجه مصر اظهار داشت که وزرای خارجه عربی روی این پیشنهاد مبنی به تعویق انداختن مذاکرات به مدت یک هفته در حال بحث هستند.

تصمیم هیئت فلسطینی به عدم شرکت در مذاکرات صلح پیامد دیداریست که آن ها با تیمی از دیپلمات های آمریکایی بعمل آورده بودند. نماینده هیئت فلسطینی در این مورد توضیح داد که هیئت آمریکایی دلایل کافی و ارضا کننده برای برگرداندن ما به سر میز مذاکره با اسرائیل ارایه ن داده است. ما در این باره می خواهیم که آمریکا و اسرائیل با ما صریح بوده و هر گونه تعهد و یا التزامی از سوی آنان می بایست روشن و عاری از شک باشد.

یکی از مقامات رهبری فلسطینی در تونس، دلیل عکس العمل هیئت فلسطینی را، در بی توجهی آمریکا به خواسته های فلسطینی ها جهت بازگشت به میز مذاکره دانست. مضاف بر آن وی تاکید کرد که مقصد ما به هیچوجه کناره گیری از مذاکرات نیست. ما بیش از هر طرف دیگر مذاکره می خواهیم که هر چه زودتر روند صلح مسیر نهایی خود را طی کند. هدف ما یافتن راه حلی مناسب و عادلانه است.

کوبا

مجمع عمومی سازمان ملل، پطروس گالی، دبیر کل سازمان ملل متحد را فراخواند که از کوشش های کوبا برای فایق آمدن بر مشکلات حادثه ناشی از یک طوفان بزرگ منطقه حاره که ماه گذشته بخش های وسیعی از کشور را نابود کرد، حمایت کند.

قطعنامه مجمع عمومی همبستگی خود را با دولت و مردم کوبا در این لحظات دشوار اعلام کرد. مجمع عمومی از همه کشورها و سازمان های بین المللی درخواست کرد که در هماهنگی با ارگان های مختلف سازمان ملل، به منظور برطرف

کردن نیازهای مبرم مردم صدمه دیده کوبا، از پشتیبانی اضطراری دریغ نکند. طوفان مذکور که در روزهای ۲۱ و ۲۲ اسفند ماه به وقوع پیوست، به تخمین سازمان ملل و مقامات رسمی کوبا بیش از یک میلیارد دلار صدمه وارد نموده است. خسارات ناشی از طوفان وضعیت مشکل اقتصادی که دولت کوبا بدلیل تحریم اقتصادی از سوی آمریکا با آن دست به گریبان است را بحرانی تر نموده است. در اثر این طوفان، ۵ نفر کشته، قریب ۱۰۰ نفر زخمی و بیش از ۴۰۰,۰۰۰ نفر بیخانمان گشته اند.

برائیسلاوا

حدود ۵۰۰۰ نفر از مردم اسلواک در گردهمایی اعتراضی در مقابل مقر کنفدراسیون اتحادیه های کارگری، دولت را متهم کردند که در مهار روند از هم پاشیدگی اقتصادی، شکست خورده و در بهبود شرایط زندگی کارگران هیچ قدمی برنداشته است.

ترکیه

عبداله اوکالان، رهبر حزب کارگران کردستان PKK که در بیروت سخن می گفت، اعلام کرد که آتش بس کنونی در جنگ خونین بین چریک های تحت فرمان او و ارتش ترکیه را تمدید نموده است. اوکالان اشاره نمود که نیروهای دولتی ترکیه نیز باید به آتش بس احترام بگذارند.

پاکستان

پرزیدنت غلام اسحق خان، رئیس جمهور پاکستان با انحلال پارلمان و برکناری دولت نواز شریف به جرم پارتنی بازی، خرابکاری و تروریسم، کشور را بار دیگر در بحران فرو برد. سخنگوی مجلس ملی پاکستان، گوهر ایوب خان علیه دستور انحلال به دیوان عالی کشور شکایت نموده است. در ۲۰ سال اخیر این سومین بار است که رئیس جمهور پاکستان از قدرت خود برای برکناری دولت استفاده می

کند. نخست وزیر برکنار شده، نواز شریف گفت، پرزیدنت یک گام ضد قانون اساسی برداشته است و مردم را از دولت و مجلس منتخب شان محروم کرده است. هیچگونه گزارشی در مورد تظاهرات به نفع دولت جز از شهر لاهور، مرکز ایالت پنجاب، محل تولد نواز شریف، نرسیده است.

خانم بی نظیر بوتو، نخست وزیر سابق پاکستان از حزب مردم که دو سال پیش توسط پرزیدنت اسحق خان با اتهاماتی مشابه برکنار شده بود، طبق گزارش خبرگزاری های غربی، اظهار نظر کرده است که برای تشکیل دولت جدید از او دعوت به عمل خواهد آمد.

برکناری دولت اسلامی پاکستان در شرایط کنونی منطقه و تمرکز هجوم تبلیغاتی غرب بر روی بنیادگرایان اسلامی در خاور میانه و بخصوص ایران، همسایه غربی پاکستان، سوالات جدی در مورد عواقب رخدادهای این کشور ایجاد کرده است.

ویتنام

نخست وزیر ویتنام، وو وان کیت، روز بیست و دوم فروردین ماه، سازمان ملل متحد و رهبر کامبوج را فراخواند تا از کشتار کامبوجی های ویتنامی الاصل توسط خمر های سرخ جلوگیری بعمل آورند، موضع منفعل سازمان ملل متحد و کشورهای غربی باعث جری شدن جنایتکاران خمرهای سرخ که در دوران حکومت چهار ساله در کامبوج در بین سالهای ۱۳۵۷-۱۳۵۴ حدود دو میلیون انسان بیگناه را نابود کردند، شده است. خمر سرخ مخالف انتخابات آزاد در کشور است.

ایتالیا

بیش از ۳۰۰,۰۰۰ نفر در شهر رم علیه سیاست های مالی دولت تلافی تمسیر به راست به نخست وزیری آقای "متو" دست به تظاهرات زدند. در هفته های اخیر فشارگری های متعددی در مورد عمق فساد در سیستم دولتی کشور، دولت "اماتو" را شدیداً متزلزل نموده است. تظاهرات توسط کمیته های مسئولین تحدیه ی کارخجوت بزرگ سازمان داده شده بود و ده ها تری و صد ها اتوبوس تظاهرکنندگان را از قصبی ندم کشور به رم انتقال دادند. این تظاهرات یکی از مجموعه حرکت اعتراضی کارگران ایتالیا علیه دولت می باشد.

سوند

در ۱۸ ماهه گذشته و بدین پیروزی تلافی دست راستی در انتخابات پارلمانی، تعدد بیکاران بصورت تصاعدی رو به رشد بوده است. در پایان ژانویه امسال تعداد بیکاران ۷/۵ درصد نیروی کار بوده است. این در مقایسه با نرخ بیکاری در دسامبر ۱۹۹۲ به میزان ۶/۴ درصد و ۴/۱ درصد در یکسال پیش می باشد.

هر که نامخت از گذشت روزگار

هیچ ناموزد زهیچ آموزگار

محبوب از این هم گامی فراتر می گذارد و در حالی که کارگران ایران حتی حق تشکیل اتحادیه ها و تشکل های مستقل خود را ندارند، شعار "ایجاد یک اتحادیه بین المللی اسلامی که تمام کارگران مسلمان در اقصی نقاط عالم را در بر گیرد" سر می دهد. او که در سخنان خود بزرگترین دستاورد کارگری رژیم جمهوری اسلامی را "ایجاد دو هزار صندوق قرض الحسنه در کارخانجات" و تحقق "مشارکت کار و سرمایه" اعلام می کند و بیش از این حرفی برای گفتن ندارد، از کنکره اتحادیه کارگران سودان نیز می خواهد، که "پس از تشکیل، این رویه را دنبال نموده و احکام حیات بخش اسلام را در جوامع کارگری... محقق سازد".

سخنان محبوب در "کنکره موسسین اتحادیه کارگران سودان" شباهت عجیبی به صحبت های "منوچهر آزمون"، نماینده رژیم شاه در "سازمان بین المللی کار" دارد. او نیز وظیفه داشت که در مجامع بین المللی از سیاست های ضد کارگری رژیم گذشته دفاع کند و نشان دهد که چگونه "تحت توجهات ملوکانه" و در سایه "نظام عدالت گستر" شاهنشاهی، کارگران ایران از همه نعمت ها برخوردارند و کسانی که خلاف این را می گویند تحت تاثیر "دسیسه های شیطانی" و عوامل "قدرت های" خارجی قرار دارند. دیر نخواهد بود زمانی که آقای محبوب نیز سرنوشت آقای آزمون را پیدا کند.

همچنان ادامه دارد؟

او برای طفره رفتن از پاسخ به این سوال، تز ضرورت صدور اسلام را به پیش می کشد و بدین ترتیب بر سیاست های ماجراجویانه رژیم که تاکنون برای کارگران و زحمتکشان جز بدبختی و بی خانمانی ارمغان دیگری نداشته است صحنه می گذارد. محبوب می گوید: "اسلامی که شهادت دارد... شایسته سروری بر کل عالم است". و ادامه می دهد: "و این مهم بدست نمی آید مگر با اتحاد کل مسلمین عالم بر حول محور اسلام... پس امروز باید اسلام اساس و محور تمام اتحاد ها باشد... همه می دانیم و قدرت های شیطانی نیز می دانند که اسلام راه آینده ملت های ستم کشیده جهان است".

این شعارها که نه آب و نه نان برای کارگران می شود و از زبان "دبیر کل خانه کارگر جمهوری اسلامی" جاری می شود، نه تنها خواست کارگران و زحمتکشان ایران که نتایج فاجعه بار آن را در طول ۱۴ سال گذشته با پوست و گوشت خود لمس کرده اند منعکس نمی کند، بلکه دقیقاً همان بهانه ای است که امروز امپریالیسم برای پیش بردن سیاست های تجاوزکارانه خود در منطقه بدان نیاز دارد. آقای محبوب درک نمی کند، یا مجبور است خود را به نفهمی بزند، که کارگران و زحمتکشان ایران و سودان، در نتیجه سیاست های ضد مردمی دولت هایشان، کاردشان به استخوان رسیده است و دیگر با این لالایی ها خوابشان نمی برد.

علیرضا محبوب، "دبیر کل خانه کارگر جمهوری اسلامی"، در سفر اخیر خود به سودان در "کنکره موسسین اتحادیه کارگران سودان" شرکت کرد و در آن سخنرانی غریبی ایراد نمود. سخنرانی محبوب، که متن آن در نشریات داخلی کشور بازتاب یافت، حاوی مطالبی است که نمی توان و نباید از کنار آن با بی تفاوتی گذشت. وی از همان ابتدا به شرکت کنندگان در کنکره "حالی" کرد که نه به نمایندگی از سوی کارگران ایران، بلکه از طرف رژیم جمهوری اسلامی در کنکره شرکت کرده است. تمامی متن سخنرانی وی نیز از حد یک سری دروغ های شاخدار در مورد وضعیت کارگران و تشکل های کارگری در ایران و مشتی شعارهای توخالی شبیه "انترناسیونالیستی" فراتر نمی رود، و تنها تلاش مذبوحانه ای است برای سفید جلوه دادن کارنامه سیاه جمهوری اسلامی در مورد کارگران و زحمتکشان ایران و معرفی کردن رژیم "ولایت فقیه" به عنوان پرچمدار مبارزه کارگران در سطح جهان.

محبوب در ابتدا با این بحث که "امت اسلامی بخاطر دوری از اسلام واقعی ذلت می کشد" در چشم کارگران سودانی خاک می پاشد و بر نقش سرمایه داران در به "ذلت کشیدن" آنان پرده ساتر می کشد. اما وی به این سوال پایه ای پاسخ نمی دهد که چرا این "ذلت کشیدن" زحمتکشان، در جمهوری اسلامی که ۱۴ سال است "اسلام واقعی" در آن پیاده شده است،

اخبار زحمتکشان

رژیم به جای حمایت از حق روستاییان ۱۴ نفر از آنان را که برای شکایت در محوطه دادگستری لاهیجان جمع شده بودند، دستگیر می کنند. طبق گفته روستاییان، فرمانداری لاهیجان نه تنها درخواست آزادی این افراد از سوی خانواده های آنان را بدون جواب گذاشته، بلکه از هرگونه توضیح در این زمینه خودداری کرده است.

اعتراض به بی توجهی دولت نسبت به مشکلات کارگران

در جلسه کانون شوراهای اسلامی مرکز که اخیراً برگزار شد، نمایندگان کارگران نسبت به "عدم انعکاس مسایل و مشکلات کارگران" در رادیو و تلویزیون اعتراض کردند و از مسئولان آن سازمان خواستند که از این پس "مشکلات کارگران، بخصوص عدم اجرای قانون کار در بعضی واحدها را از طریق صدا و سیما به گوش مسئولان برسانند". یکی از کارگران در این جلسه گفت: "ما انقلاب کرده ایم که قانون حاکم باشد نه اینکه در واحدهای کارگری مدیران به دخواه خود عمل کنند و یا در بعضی واحدها از تشکیل شورا جلوگیری کنند". در این جلسه همچنین نسبت به پایین بودن حداقل دستمزد با توجه به وضع اقتصادی کشور اعتراض شد.

لطف رژیم به کارمندان از حد و حساب گذشته است!

بلاخره پس از دو سال کشمکش و طومار نویسی و اعتراض کارمندان دولت، سازمان امور اداری و استخدامی رژیم در بهمن ماه گذشته قبول کرد که مابه التفاوت حقوق موقه کارمندان دولت را که از سال ۱۳۷۰ تاکنون پرداخت نشده است، بپردازد. اما اشتباه خواهد بود اگر تصور شود دولت با کارگران و کارمندان سر سازگاری پیدا کرده است. "منبع موقت" سازمان امور اداری و استخدامی کشور که این خبر را اعلام کرد، در عین حال گفت: "به حقوق کارمندان در سال آینده افزوده نخواهد شد و فقط این موقه ها پرداخت می شود".

نمونه ای از حمایت رژیم از زحمتکشان

طبق گزارش مطبوعات داخلی، در اواخر بهمن ماه گذشته، شرکت مرغداری "بمبغ" که در نزدیکی شهر لاهیجان فعالیت می کند، ۷ هکتار زمین را که برای ساخت یک واحد آموزشی راهنمایی روستایی اختصاص یافته بود "با حصار کشی ضمیمه ۱۳ هکتار اراضی خود" کرد که این کار به زد و خورد بین روستاییان و پرسنل این شرکت انجامید. در این میان، مقامات

بدرود رفیق هانی ...

قاتل دستگیر شده است. مهم این نیست که چه کسی ماشه اسلحه را کشیده است، واقعیت تردید ناپذیر آنست که رژیم نژاد پرست آفریقای جنوبی، که هانی زندگی خود را وقف مبارزه با آن کرده بود، دست به این جنایت مدهش زده است. بگذار این واقعه دردناک وحشیانه را آن‌ها که "اندیشه نوین" را بعنوان آکسیر اعظم و ذروه دریافت سیاسی خود می شمارند بخاطر داشته باشند، رژیم آپارتاید هنوز زنده است و هنوز خون می ریزد. ولی قتل هانی، حتی از این قبیل، نمی تواند راه تاریخ را سد کند.

او از میان مردم خود رفت در حالی که بخش مهمی از راه پیمودنی را پیموده بود.

در آفریقای جنوبی بی شمارند کسانی و در درجه اول حزب او، که به راه پر افتخار هانی ها وفادارند. در جریان ۱۰ روز سوگواری برای کریس هانی، ده ها هزار نفر از فعالین جنبش ضد نژاد پرستی و مردم آفریقای جنوبی با او وداع نمودند. یکی از رهبران حزب کمونیست آفریقای جنوبی، جواسلو در رابطه با مرگ هانی گفت: هدف این قتل بطور واضح ضربه زدن بر روند صلح و مذاکرات بود. او از کریس هانی بعنوان یکی از بزرگترین مبارزان راه آزادی در تاریخ مبارزات آزادیخواهانه در سراسر جهان یاد نمود. نلسون ماندلا، رهبر معروف کنکره ملی آفریقا و اسقف اعظم آفریقای جنوبی، دزموند توتو برای مردم سخنرانی نمودند. نلسون ماندلا، در سخنرانی خود ضمن تاکید بر ضرورت خاتمه یافتن هر چه سریع تر حکومت اقلیت سفید پوست بر کشور اعلام کرد:

"ما خواستار پایان دادن فوری به حاکمیت اقلیت سفید پوست می باشیم، ما خواستار اعلام فوری تاریخ انتخابات هستیم".

اسقف اعظم نیز در سخنرانی خود گفت:

"علی رغم گزارش های ابتدایی مبنی بر قتل کریس هانی بدست یک مهاجر لهستانی ماوراء راست که سرخود بدین جنایت دست زده است، شواهد روز افزون دال بر يك توطئه وسیع محافل دست راستی حکومتی آفریقای جنوبی است.

"پلیس آفریقای جنوبی اخیرا يك عضو عالی رتبه حزب محافظه کار این کشور بنام کلایو داری لوئیس را که عضو پارلمان و مظنون به شرکت در توطئه می باشد دستگیر نموده است. اسلحه ای که قاتل کریس هانی از آن استفاده کرده جزو سلاح هائی بود که در یک سری عملیات مشکوک

از انبارهای نیروهای امنیت ملی آفریقای جنوبی ناپدید شد و بعدها در دست عناصر افراطی نژاد پرست پیدا شد. نیروهای ترقیخواه آفریقای جنوبی در آن زمان اعلام داشتند که ناپدید شدن اسلحه ها از پادگان نیروهای نظامی، بخشی از سیاست ایجاد یک جنگ داخلی سفید پوستان علیه سیاه پوستان است که عناصری از رده های بالای نیروهای امنیتی و نظامی در آن دست دارند.

اوضاع کشور که بدنیاال قتل ناجوانمردانه هانی، بحرانی شده است، روز به روز وخیم تر می گردد. توده های وسیع زحمتکشان سیاه پوست باور خود را به اینکه سران دولت نژاد پرست مصمم به اجرای مصوبات جلسات گفتگوها و مذاکرات خود با کنکره ملی آفریقا و ائتلاف ترقیخواه می باشد، از دست داده اند. شعارهای تظاهرکنندگان سیاه پوست در شهرک های خود و در خیابان های شهر های بزرگ آفریقای جنوبی دال بر لزوم اتخاذ سیاست های رادیکال در برخورد با بی تفاوتی بیشمارانه پلیس، نیروهای امنیتی و دولت نژاد پرست در مقابل قتل و سرکوب رهبران ترقیخواه جنبش ضد نژاد پرستی، فراگیر می شود.

در پاسخ به این جو، گردان های سه گانه جنبش آزادیبخش و ضد نژاد پرستی در آفریقای جنوبی طی بیانیه ای، شروع یک کارزار نافرمانی عمومی را برای وادار ساختن دولت به تعیین تاریخ اولین انتخابات دموکراتیک در کشور اعلام کردند. کنکره ملی آفریقای جنوبی، حزب کمونیست آفریقای جنوبی و کنفدراسیون اتحادیه های کارگری کشور در روز سه شنبه، روز بعد از تشییع جنازه کریس هانی کارزار خود را شروع نمودند. سه سازمان در یک بیانیه مشترک اعلام کردند:

"قتل نابخشودنی رفیقمان کریس هانی یک ارتش خلقی را در سراسر خاک میهن ما بسیج کرده است... بیابید تضمین کنیم که این ارتش خلقی برای صلح، آزادی و دموکراسی از هم اکنون مبارزه ای جدی را برای پایان یافتن موقیبت آمیز مذاکرات دنبال خواهد کرد..."

ائتلاف تصمیم گرفته است که یک برنامه عمل خلقی را اعلام کند. طبق اخبار واصله، اولین مرحله این کارزار ۳۱ فروردین ماه شروع گردیده است. مرحله بعدی کارزار که یک ماه بطول خواهد انجامید از روز اول ماه مه آغاز می شود. بیانیه ائتلاف سه گانه دو خواست اساسی را در طول این عملیات مطرح کرده است، تعیین تاریخ انتخابات برای مجلس موسسان و استقرار شوراهای اجرایی موقت.

ورزش و سیاست

دروغ به نرغ روز!

اطلاع دارید که آمریکا از دادن ویزا به کشتی گیران تیم ملی ایران خودداری نمود و بدین ترتیب ورزشکاران یکی از طرفدارترین، مردمی ترین و یاستانی ترین رشته های ورزشی ایران، از شرکت در مسابقه جهانی "تولیدو" محروم گردیدند.

بدون تردید این عمل آمریکا را به هیچ عنوان و دلیلی نمی توان توجیه نمود و لازم است که از سوی سازمان های جهانی ورزش مورد پیگیری و محکومیت قرار گیرد، زیرا ورزش، رابطه ملت هاست نه دولت ها، و سیاست نباید نقشی در آن بازی کند اما اینکه رفسنجانی نیز گویا به چنین نتیجه ای رسیده است، شکفت انگیز است!

وی در دیدار با قهرمانان رشته های مختلف و مسؤلان جامعه ورزشی کشور در رابطه با خودداری آمریکا در دادن ویزا به کشتی گیران ایرانی می گوید: "آنها با آلوده کردن ورزش به سیاست مرتکب اشتباه شدند، و من از مسؤلان ورزشی جهان انتظار دارم این اقدام آمریکا را مورد نکوهش قرار دهند چرا که این کار، نمونه روشنی از باج خواهی آمریکایی است ("کیهان هوائی" - ۲۵ فروردین)".

حرف قشنگی است اما تنها یک ایراد دارد. رفسنجانی یادش رفته است رژیمی که نامبرده ریاست جمهوری آن را به عهده دارد از پایه گزاران دخالت سیاست در ورزش بوده است، آیا المپیک مسکو را فراموش کرده است؟ و نمی داند که برای حمایت از عدم شرکت ورزشکاران ایرانی در این میدان ورزش و دوستی، چه کنفی بر دهن آورده است؟ المپیک بارسلون یادش نیست که ورزشکاران زن ما فقط بدلیل سیاست های واپس مانده از شرکت در آن محروم گردیدند و تنها پرچمدار مرد این المپیک در اول صف ورزشکاران ایرانی (برخلاف تمام پرچمداران سنتی دختر)، تسمخر و استهزای جهانی را برای ورزشکاران ما ببار آورد؟ و یا باصطلاح بازی های بانوان کشورهای اسلامی که در همین اواخر در تهران برگزار گردید را فراموش نموده است که دختران ما را با چادر و لچک به میدان های ورزشی فرستادند؟ و یا مگر تصور می کند که همین امروز، ورزشکاران دختر و پسر ما، فارغ از دیدگاه های سیاسی رهبران و در حد پوشش استاندارد معقول ورزشی به این امر می پردازند؟

عوام فریبی رهبران جمهوری اسلامی در همه زمینه ها از چنین منطقی برخوردار می باشد و ورزش نیز یکی از این زمینه ها می باشد.

امروزه همه می دانند که اگر هنوز ورزشی در میهن ما وجود دارد نه از برکت حمایت های دولتی، بلکه از علاقمندی و در برخی از موارد حتی بعنوان نوعی از اعتراض های مردمی است که حیات خود را ادامه می دهد. زیرا رهبران جمهوری اسلامی را قدرتی در ممنوع ساختن آن نیست، اما آن جا که در میادین بین المللی جای ورزشکاران ما خالی است و یا با تحمیل سیاست های جمهوری اسلامی در حد شیوه های پذیرفته شده جهانی نمی باشد، رژیم عامل مستقیم آن می باشد و طبیعی است که در چنین شرایطی روحیه ای برای قهرمانی و انگیزه ای برای رقابت، باقی نمی ماند و در چارچوب خشک، ساخته و پرداخته رژیم محصور می ماند و در حد محدودی به گسترش خود ادامه می دهد. اگر امروز ورزشکاران ما با چنین محرومیت هایی رویرو هستند، رژیم عامل بلافصل آن است. در جمهوری اسلامی برای ورزش نیز باید مبارزه کرد.

بدرود رفیق کریس هانی

پیام تسلیت

کمیته مرکزی حزب توده ایران
به کمیته مرکزی
حزب کمونیست آفریقای جنوبی

رفقای گرامی!

کمیته مرکزی حزب توده ایران عمیق ترین تسلیت های خود را به مناسبت ترور رفیق قهرمان کریس هانی، پیکارگر پر شور مبارزات رهایی بخش خلق های آفریقا علیه استعمار، امپریالیسم و نژاد پرستی به شما و تمامی مردم آفریقای جنوبی تقدیم می دارد و خود را در غم شما شریک می داند. تجلیل از رفیق کریس هانی و زندگی او، در واقع تجلیل از مبارزه ای است که خلق های محروم و تحت ستم کشور شما، جنبش رهایی بخش آفریقای جنوبی، به رهبری کنگره ملی آفریقا، و خصوصاً حزب شما در طول بیش از شش دهه گذشته علیه نژاد پرستی و در راه آزادی و عدالت اجتماعی به پیش برده اند.

ترور رفیق هانی، بدست مزدوران ارتجاع و نژاد پرستی، با هدف دامن زدن به تفرق نژادی و متوقف کردن روند از بین رفتن نژاد پرستی و سیستم آپارتاید از سوی، و بی نصیب ساختن جنبش از یکی از مهمترین و پر تجربه ترین رهبران سیاسی خویش از سوی دیگر، سازماندهی شده است.

ادامه مبارزه و به پیروزی رساندن این نبرد مقدس که رفیق کریس هانی سرتاسر عمر کوتاه و پربار خود را وقف آن کرد بزرگترین تجلی است که می توان از این مبارز خستگی ناپذیر جبهه های نبرد علیه ارتجاع و نژاد پرستی به عمل آورد. نام و مبارزه پر شور کریس هانی و تمام شهدای این نبرد خونین و دلآورانه با حروف زرین در تاریخ مبارزات جنبش رهایی بخش خلق های آفریقای جنوبی به ثبت رسیده است و نسل های بعدی کشور شما آینده آزاد خود را مدیون این پیکارگران به خون غلظیده اند، خواهند دانست.

ما اطمینان داریم، که حزب شما و جنبش رهایی بخش آفریقای جنوبی خواهند توانست علی رغم شرایط فوق العاده حساس و دشوار کنونی با درایت کامل بر مشکلات فائق آیند و مردم آفریقای جنوبی را از زنجیر ارتجاع و نژاد پرستی رها سازند. بار دیگر تسلیت عمیق کمیته مرکزی حزب توده ایران و اعضا و هواداران آنرا به شما تقدیم می داریم و خود را در این فاجعه بزرگ همدرد شما می دانیم.

با گرم ترین درودهای کمونیستی
علی خاوری
دبیر اول کمیته مرکزی حزب توده ایران
آوریل ۱۹۹۳

رفیق کریس هانی، پیکارگر قهرمان جنبش آزادیبخش خلق های آفریقا، فرمانده کل قوای ارتش رهایی بخش کنگره ملی آفریقا، و دبیر کل حزب کمونیست آفریقای جنوبی با گلوله مزدوران ارتجاع و نژادپرستی به قتل رسید.

بب گذاری توسط عمال آفریقای جنوبی شعله ور شد.

او در سال های ۸۰ که در مبارزه با آدمکشان باند ساویمی در آنکولا می جنگید، می توانست نابود بشود.

کریس هانی می توانست زندگی آرام بی دغدغه و مرفهی برای خود بسازد، ولی او زندگی پر آشوب و خطرناک رزمنده راه نجات محرومان جامعه خود را انتخاب کرد.

او در سال ۱۹۹۱، هنگامی که جواسلوو، رهبر حزب کمونیست آفریقای جنوبی به سختی بیمار شد و مقام پر مسؤولیت اسلوو خالی بود، می توانست این مقام را بعهده نگیرد، بویژه که هانی از محتمل ترین نامزدهای ریاست کنگره ملی آفریقا بود. باین ترتیب حتی راه تصدی مقام ریاست جمهوری آفریقای جنوبی نیز در آینده به روی او باز می شد، ولی در همان موقع هانی این عبارت معروف خود را "حزب برای من مهم تر از حکومت است" بر زبان راند.

هانی از جمله رهبرانی بود که اتحاد کنگره ملی آفریقای جنوبی و حزب کمونیست آفریقای جنوبی را استحکام بخشید، وحدتی که خلق آفریقای جنوبی را در موقعیتی پیروزمند نسبت به رژیم آپارتاید قرار داد.

این سیمای رزمنده درخشان، دشمنان زیادی داشت، ولی دوستان بیشمار هم داشت. کریس هانی به سمبل رزمنده کمونیست تبدیل شد.

و اینست آن علت عمده ای که دشمنان هانی را، در درون و بیرون کشور، به قتل او مصمم ساخت.

ادامه در ص ۷

کریس هانی دبیر کل حزب کمونیست آفریقای جنوبی، یکی از رهبران کنگره ملی آفریقای جنوبی، دوست بزرگ زحمتکشان و محرومان، مبارز خستگی ناپذیر و بی باک راه نژادپرستی، به گلوله مزدوران ارتجاع و نژادپرستی که توان دیدن رزم ظفر نمون کمونیست های آفریقای جنوبی و دیگر میهن پرستان این سرزمین بلا زده را نداشته و ندارند، به قتل رسید.

هانی ۲۵ سال از عمر پنجاه و یک ساله اش را با توطئه ها و نقشه های شیطانی که برای قتل او ریخته می شد سپری کرد.

کریس هانی همه این سال ها را در بحبوحه رزم و پیکار بخاطر آرمان های والای انسانی اش گذرانید، او یک رزمنده انقلابی بود که همواره در دشوارترین و خطرناک ترین بخش های جبهه رزم حضور داشت، او در زندگی عملی با آشنایی عمیق با محرومیت های جامعه به حقانیت آرمان های عادلانه و انسانی کمونیستی رسیده بود، این رنج و حرمان و بی حقوقی سیاهپوستان آفریقای جنوبی بیش از کتاب و تئوری به او درس رزم و پیکار آموخته بود.

کریس هانی می توانست، سال ها پیش در ۱۹۶۷، آنگاه که بعنوان رزمنده ای جوان در نیروی نظامی کنگره آفریقای جنوبی، هنگامی که از سرزمین زیمبابوه برای مبارزه به آفریقای جنوبی رخنه می کرد، هدف گلوله قرار بگیرد. او می توانست در سال های افتاد هنگامی که نمایندگی کنگره ملی آفریقا را در سوازیلند داشت، بدست عمال مزدور آفریقای جنوبی حکومت اسمیت به شهادت برسد، او حتی یکبار ناظر انفجار اتومبیلش بود که در نتیجه

NAMEH MARDOM

Central Organ of the Tudeh Party of Iran

Address : Postfach 100644 , 1000 Berlin 10, Germany

NO : 400

April 27 , 1993

نامه
مردم